

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-435/15

**Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd
împotriva
Comisiei Europene**

„Dumping – Import de biciclete expediate din Cambodgia, din Pakistan și din Filipine – Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 – Articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Operațiuni de asamblare – Proveniența și originea pieselor de bicicletă – Certificate de origine – Forță probantă insuficientă – Costuri de producție a pieselor de bicicletă”

Sumar – Hotărârea Tribunalului (Camera a șaptea) din 10 octombrie 2017

- Acțiune în anulare — Persoane fizice sau juridice — Acte care le privesc direct și individual — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Regulament de punere în aplicare privind extinderea unei taxe antidumping — Întreprinderi producătoare și exportatoare care sunt identificate în regulament sau care sunt vizate de anchetele pregătitoare — Admisibilitate*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE; Regulamentul nr. 2015/776 al Comisiei)
- Acțiune în anulare — Competența instanței Uniunii — Substituirea motivării unei decizii a unei instituții — Inadmisibilitate*
(art. 263 TFUE și 264 TFUE)
- Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Circumvenție — Operațiune de asamblare — Piese care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat originare din țara care face obiectul măsurilor — Extinderea taxei antidumping — Utilizarea pieselor provenite dintr-o țară terță — Verificarea originii pieselor utilizate*
[Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, art. 13 alin. (1) și (2)]
- Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Circumvenție — Operațiune de asamblare — Piese care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat originare din țara care face obiectul măsurilor — Extinderea taxei antidumping — Utilizarea pieselor provenite dintr-o țară terță — Valoare probantă a certificatelor de origine „formular A” prezentate în vederea demonstrării originii pieselor utilizate*
[Regulamentul nr. 2454/93 al Comisiei, art. 97k; Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, art. 6 alin. (8), art. 13 alin. (1) și (2) și art. 18]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 50-55)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 64-66 și 68)

3. În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază nr. 1225/2009, taxele antidumping instituite în temeiul acestui regulament se pot aplica și importurilor de produse similare care provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau de părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. Potrivit articolului 13 alineatul (2) din același regulament, o operațiune de asamblare este considerată ca eludând măsurile în vigoare atunci când condițiile enumerate la literele (a)-(c) sunt îndeplinite. Mai precis, rezultă din articolul 13 alineatul (2) literele (a) și (b) din regulamentul menționat că o operațiune de asamblare este considerată a constitui o eludare atunci când piese în valoare de 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat provin din țara care face obiectul măsurilor.

În acest cadru, trebuie să se interpreteze articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de bază în sensul că o operațiune de asamblare pe teritoriul Uniunii sau într-o țară terță este considerată că eludează măsurile în vigoare atunci când, pe lângă realizarea celorlalte condiții menționate în această dispoziție, piesele care constituie 60 % sau mai mult din valoarea totală a pieselor produsului asamblat provin din țara care face obiectul măsurilor, cu excepția cazurilor în care operatorul vizat probează instituțiilor Uniunii că aceste piese sunt originare din altă țară. O astfel de probă poate fi realizată în diferite ipoteze, nu numai în cazul unui simplu tranzit.

În consecință, deși, ca regulă generală, este suficient să se facă trimitere la simpla proveniență a pieselor utilizate pentru asamblarea produsului final în vederea aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază, se poate dovedi necesar, în caz de dubiu, să se verifice dacă piesele provenite dintr-o țară terță sunt de fapt originare dintr-o altă țară. În această privință, expresia „provin din”, folosită la articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază, trebuie interpretată ca făcând trimitere la importurile vizate și, prin urmare, la țara din care se face exportul.

În ceea ce privește verificarea dacă piesele provenite dintr-o țară terță sunt, de fapt, originare din altă țară, precum țara supusă măsurilor, Comisia nu poate aplica prin analogie articolul 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul de bază în scopul de a verifica originea respectivelor piese. Astfel, articolul 13 alineatul (2) litera (b) menționat nu constituie o regulă de origine, iar criteriile prevăzute în această dispoziție sunt diferite în esență de cele referitoare la regulile de origine.

(a se vedea punctele 77, 78, 81-84, 87, 112 și 114)

4. În temeiul articolului 97k alineatul (1) din Regulamentul 2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, revine oricărei țări beneficiare obligația de a asigura aplicarea sau de a aplica regulile privind originea produselor și normele privind completarea și emiterea certificatelor de origine „formular A”. Certificatele de origine „formular A” sunt certificate de origine preferențială, care permit exportatorului să probeze originea mărfii pe care o exportă.

Totuși, deși certificatele de origine „formular A” menționate au o forță probantă în ceea ce privește originea mărfurilor la care se raportează, aceasta nu este absolută. Astfel, un asemenea certificat întocmit de o țară terță nu poate fi obligatoriu pentru autoritățile Uniunii în ceea ce privește originea acestor mărfuri, împiedicându-le să verifice aceasta prin alte mijloace atunci când există indicii obiective, serioase și concordante care creează un dubiu în ceea ce privește originea reală a mărfurilor

care fac obiectul acestor certificate. Astfel, controalele *a posteriori* ar fi în mare parte lipsite de utilitate dacă utilizarea unor astfel de certificate ar putea prin ea însăși să justifice acordarea unei reduceri a taxelor vamale.

În ceea ce privește prezentarea, în cadrul unei proceduri prin care se urmărește extinderea unei taxe antidumping definitive la operațiuni de asamblare cu circumvenția măsurilor în vigoare, a unor certificate de origine „formular A” în scopul probării originii pieselor utilizate pentru operațiunile de asamblare vizate, rezultă în plus din articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul antidumping de bază nr. 1225/2009 că, cu excepția împrejurărilor prevăzute la articolul 18 din regulamentul menționat, privind lipsa cooperării, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care Comisia intenționează să își întemeieze concluziile trebuie verificată în măsura posibilului. În consecință, această dispoziție legitimează, la rândul ei, nu numai posibilitatea, ci și obligația care revine Comisiei de a verifica documentele care îi sunt prezentate. Firește, această obligație se îndeplinește în materie de antidumping fără a aduce atingere procedurilor specifice destinate în acest scop autorităților vamale.

(a se vedea punctele 95, 98 și 99)